

Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio practica ...

Institutiones Theologiæ Mysticæ, Seu Facilem & practicum modum
Exercitia Spiritualia S.P. Ignatii Loyolæ per octiduum faciendi - item
triduanam recollectionem fructosè instituendi complectens, Et
Sacerdotibus Præcipuè, aut de Sacerdotali Statu suscipiendo
deliberantibus accomodata, Una cum ...

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1680

Medit. I. De fine Hominis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48834](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48834)

erere tui? usquequo spiritus vadens, & non rediens? sapien-
tibus & insipientibus debitor es, & soli negas te tibi? S. Ber-
nardus.

III. Ergo, o sancta anima, sola esto, ut soli omnium ser-
vas teipsum, quem ex omnibus elegisti. Secede, sed mente,
non corpore: sed intentione, sed devotione, sed spiritu. So-
la indicitur tibi mentis & spiritus solitudo. Solus es, si non
communia cogites, si non affectes presentia, si despicias,
quod multi suspiciunt &c. S. Bernardus hom. 40.

III. Ergo videte, fratres, quomodo cautè ambuletis, re-
dimentes tempus à Deo ad tam præstantem finem concessum;
nam, ut rectè S. Basilius ait, temporis pars ad usuram Deo
tradita, non evanescit, sed cum magno additamento ab ipso
redditur. Nec, ut S. Hieronymus bene advertit, eò fit hic
recessus, ut retraharis à tuis, imò id agimus, ut ibi discas,
ubi que meliteris, qualem tuis te præbere debeas.

PRIMÆ HEBDOMADÆ

I. Dies.

Scopus primæ hujus hebdomadæ est triplex. I. Horrorem
& dignam estimationem de peccatorum gravitate con-
cipere. II. Ea per actualem & intensum dolorem detestari
& delere. III. Varia media ad relapsum cavendum præ-
parare.

Tellera pro prima die: *Fecisti nos, Domine, ad te & in-
quietum est cor nostrum, donec requiescat in te.* S. Augusti-
nus in Confess.

MEDITATIO I.

DE FINE HOMINIS.

Scopus.

Serium propositum, totis viribus hunc finem prosequendi.

Punctum I.

Confidera I. Cur homo creatus sit, scilicet ad imaginem
& similitudinem DEI, id est, ut, sicut DEUS infinite ac com-
prehensivè se cognoscendo & amando summè beatus ac fe-

lix est, ita homo queque per limitatam cognitionem & morem Dei in hac vita inchoativè, in altera verò complete beatus fit. Hinc Christus Matth. 5. dixit: *Estote perfecti sicut Pater Cælestis perfectus est*; significare scilicet volens, quemadmodum Pater cælestis seu natura divina Paternitatem subsistens cognoscendo seipsam generat Filium, & amando se ipsum in Filiatione subsistentem Spiritum Sanctum, & sic perfecta ac integra efficitur, imminis quoque perfectionem ac felicitatem in cognitione & amore Naturæ divinæ consistere.

Confidera II. Quàm pulchrè hunc finem Deus in cordis creatione indicârit, dum ideò cor triangulare creat ut per hanc figuram innueret, illud etiam ab universalius globo repleri non posse, sed à solo Deo Trino & esse posse satiari; id quod egregiè confirmans S. Bernardus *ad imaginem Dei facta anima rationalis ceteris rebus comparari potest, repleri non potest; capacem enim Dei, quibus Deus minus est, replere non potest.*

Confidera III. Cùm quævis res naturâ suâ ita sit comparata, ut priùs non quiescat, quàm finem suum consecutus erit, quanta tibi necessitas incumbat, Deum amandi, ut gratiam, sed nunquam hæcenus inventam in creaturis quibus in ipso tandem invenias. Colloquium ad SS. Patres.

Punctum II.

Confidera I. Qualis sit amor, quem Deus velut ultimum finis à te requirit, duplex nimirum I. Affectivus, quod esse suum, & summam bonitatem tenerrimè gratuleris, & meque gaudeas, illum esse, qui est. II. Effectivus, quod cut ille omnia propter se creavit, & ad suam gloriam servat, ita & tu pariter omnia propter ipsum diligas, & opereris, seu, ut clariùs dicam, semper agas, quod vult Deus, modo vult, & quia vult; in his enim tribus capitibus totus amoris, hominisque perfectionem consistere, notum Hieronymi stichon indicat:

Omne tulit punctum, patitur, qui semper agit.

Qua vult, quòve modo vult Deus, & quia vult.

Confidera II. Quàm facilè, obvium, & tamen certissimum & efficacax hoc sit medium, quod tibi offertur ad

quantum tuum finem, atque adeò felicitatem etiam in hac vita, quantum humana mens capit obtinendam.

Confidera III. An & quo modo hoc medium hætenus arripueris? quomodo totum tuum affectum in Deum transtuleris? an omnes creaturas non plùs, quàm quatenus ad hunc finem conducunt, ames, & utaris? an non potiùs illud S. Augustini effatum in te locum habeat? *minus te, Domine, amat, qui aliquid amat præter te, quod propter te non amat.* Colloquium ad B. Virginem.

Punctum III.

Confidera I. Quanta bona sperare possis, si hunc tuum supremum finem toto animi conatu consequi studueris; talia tempe ac tanta, ut jure merito cum Salomone Sap. 7. dicere possis: *Venerunt mihi omnia bona pariter cum illa & innumerabilis honestas per manus illius?* quid enim honestius cogitari potest, quàm si in ipsum quodammodo Deum transformeris? atqui hoc per descriptum hætenus amorem Dei obtinebis; *Si enim terram amas, terra es: si Deum amas, quid vis, ut dicam? Deus es,* inquit sapienter S. Augustinus. Quid utilius tibi obtingere poterit, quàm id, quod ad supremam & indefinentem felicitatem ducit? atqui hoc idem amor unice præstat, uti ipse Servator quærenti, quid faciens æternam vitam possideret, respondit dicens: *Diliges Dominum Deum tuum ex toto corde &c.* quid denique jucundius in hac vita optari potest, quàm id, quo solo adepto anima plenissimè satiatur, & quiescit? atqui & hoc per solum & unicum huic amorem obtineri, tum quotidiana experientia, tum verissimum illud pij Ascetæ effatum l. i. de vita. c. 1. testatur: *Vanitas Vanitatum, & omnia Vanitas, præter amare Deum, & illi soli servire.*

Confidera II. Si hæc motiva meritò quemvis hominem movere debent, ut finem suum totis viribus assequi conetur; quanto majus studium & fervorem in eo consecutando Sacerdos adhibere debeat, ut qui non ipse duntaxat ad eum tendere debeat, sed etiam ad alios educendos Dux & director à Deo sit constitutus, & cui proinde meritò ij, qui ejus curæ sunt commissi, illud Jacobi Patriarchæ ad fratrem suum Ebraam dictum Gen. 33. reperant: *Præcedat Dominus (& Ductor)*

Etor) meus ante servum suum, & ego sequar paulatim
stigia ejus, sicut videro parvulos meos (vires meas) p[er]f[er]re.

Considera III. An & quomodo tu hactenus obligatus
tuæ hac in parte satisfeceris, & satisfacere deinceps
Colloquium ad Christum solidis affectibus plenum.

Legere etiam, si placet, aut hujus meditationis loco
medit. I. ex Circo S. Suffreni fol. 37. aut Duce viz ad
P. Jacobi Masenij fol. 51.

Conclusiones.

I. Quid ergo sagaris, o Homuncio, quare bonum
ma & corporis? ama unum bonum, in quo sunt omnia
& sufficit. Desidera simplex bonum, quod est omne bonum
& satis est. S. Anselmus. Quin imitaris columbam à
olim emissam, & quia non invenis, ubi pes tuus quiescit
in creaturis, reverteris ad arcam, id est, Deum tuum?

II. Ergo fatendum cum S. Augustino: Scio Domine,
male mihi est prater te, non solum extra me, sed etiam
ipso; & omnis copia, qua Deus meus non est, egestas est
ipso.

III. Ergo audiendum S. Davidis Consilium ps. 33. *Go-
te, & videte, quoniam suavis est Dominus; gustato manna
spiritu desipiet omnis caro, experiètiâque tali edocui-
ces cum S. Augustino: Quam suave mihi subito factum
carere suavitatibus nugarum, & quas amittere metui-
rat, jam dimittere gaudium erat; eiciebas enim eas
vera tu, & summa suavitas: eiciebas enim eas
eis omni voluptate dulcior, sed non carni & sanguini
si luce clarior, sed homini secreto interiori. omni
sublimior, sed non sublimibus in se.*

Legatur quoque ex lib. de imit. l. 3. c. 9. & ultima
verba præcipue sibi ipsi applicentur: Si rectè sapi-
lo gaudebis, in me solo sperabis, quia nemo bonus, nisi
Deus, qui est super omnia laudandus, & super omnia
benedicendus.

